

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda Ecclesiae Paderbornensis

Dietrich <Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1602

De Sacramento Ordinis instructio.

urn:nbn:de:gbv:23-drucke/s-483a-2f-helmst3

DE SACRAMENTO ORDINIS.

Tantum huius Sacramenti ministerium Episcopis demandatum est, non tamen proinde à pastoribus ignorari debet, ut volentes suscipere rectius instituire possint. Sunt autem septem Ordines: **Minores, Ostiariorum, Lectorum, Exorcistarum, Acolutorum: Maiores, Subdiaconorum, Diaconorum, Presbyterorum.** Hos tonsura præcedit, quæ ius & priuilegium Clericatus tribuit. Ordo Presbyterorum gradibus dignitatum distinguitur: Nam alij sunt minores sacerdotes, qui presbyteri dicuntur. Alij maiores qui sunt & vocantur Episcopi. Hi quoque dignitatis & præeminentie gradibus distinguuntur: Alij namque Patriarchæ, alij Primate, alij Archiepiscopi, alij Episcopi sunt. Sacramentum Ordinis pro materia habet varia instrumenta, quæ pro singulorum ordinum ratione ab Episcopo ordinandis traduntur. Forma etiam pro graduum varietate in singulis ordinibus diuersa est, ut in Pontificali apparet. Effectus Sacramenti Ordinis, est potestas quædam pro singulorum varietate & ratione ex Dei dono tradita ordinato, & virtus, quæ rata & efficacia sunt, quæcunque ritè ordinati in ministerio Ecclesiæ secundum Christi & Ecclesiæ institutionem gerunt.

In ordine necessaria est gratia ad publicum ministerium Ecclesiæ & ad totius populi salutem, quare etiam illis tantum diebus fiunt ordinationes, quando indicta sunt sollempnia ieiunia, ut videlicet populus orando & ieiunando idoneos Ecclesiæ ministros & sanctos sacerdotes à Deo impetret, ad quod etiam Pastor suos in concionibus recurrentibus singulis quatuor temporibus hortari debet.

DE ORDINANDORVM QUALITATE ET IMPEDI-
mentis ac vitijs animi

ORdinandi, atq; in tam alto loco collocandi, debent omnibus bonis animi & corporis esse præditi, qui cuiusmodi sint, in contrarijs vitijs, quibus carere debent, potissimum intelliguntur.

Suscipere enim quemcunq; ordinem in peccato mortali, item in aliquo ordine ministrare tanquam ex professo & ex officio, & præcipue in ordine sacerdotali cum conscientia peccati mortalis, sacrilegium est & grauissimum peccatum.

Enormia autem crimina, vt homicidium voluntarium, Simonia in ordine vel beneficio, & hæresis etiam post confessionem & pœnitentiam, prohibent ab ordinibus etiam si sint occulta.

Alia autē, graua quidem sed his minora, vt adulterium, furtum, sacrilegium, periurium, fraus, dolus, incestus, si sint manifesta impediunt, etiam post pœnitentiam: si vero sint occulta, post pœnitentiam non impediunt.

Repellendi sunt etiam, qui propensi sunt & proni propter consuetudinem & inclinationem peruersam ad graua peccata, vt (secundum Apostolum) cupidi, auari, elati, superbi, vinolenti, percussores, iracundi, litigiosi, immodesti, ebrioli, commessatores, incontinentes, impudici.

Item impediunt stultitia & ignorantia eorum, quæ ad talem ordinem qui suscipitur, sunt necessaria.

QVAE SCIENTIA SIT NECESSARIA.

AD primam Tonsuram requiritur, vt suscepto Sacramento Confirmationis sciant legere, scribere, & rudimenta fidei Catholicæ.

Ad quatuor minores ordines, vt intelligant linguam latinam, & bonum testimonium à Pastore & Magistro scholæ, in qua student, habeant. Subdiaconi & diaconi debent esse instructi ijs, quæ ad illos ordines exercendos spectant.

III.

Sacerdotes, qui solum ad celebrandum ordinantur, non ad docendum populum vel ad Sacramenta administranda, sciant, quæ ad Sacramentum Eucharistiæ & altaris sacrificium sunt necessaria, quæ materia, quæ forma, quis effectus & virtus sacramenti & sacrificij huius, quæ præparatio ad illud celebrandum requiratur. Norint etiam diuinum siue ecclesiasticum officium, quod est positum in horis canonicis legendis vel cantandis.

IIII.

Qui officium paræciale curam habens animarum exercere vult, tenetur scire, primò quæ ad integritatem & vsum & dispensationem Sacramentorum quæ administrat, pertinent: secundò, discernere inter peccata mortalia & venialia, leuiora & grauiora: tertio, mederi infirmitatibus animarum: quarto, doctrinam fidei & morum communem & necessariam populo. In difficilioribus Episcopum & doctiores consulere debet.

V.

Ad animi vitia pertinet quoque infamia, item infidelitas. Quare apostata, hæretici & eorum fautores, etiamsi iam ab errore resipuerint; ordinariè à iure prohibentur.

IMPEDIMENTA EX VITIIS CORPORIS.

I.

Omne vitium corporis, siue ex mutilatione, siue ex debilitate impediens ne celebrare possit, saltem sine horrore, difformitate, vel scandalo, siue ex culpa contractum, siue sine culpa, impedit ordinationem.

II.

Vitium membri etiam occulti cuitabilis tamen ex culpa contractum, vt si quis ex impatientia, vel dans operam rei illicitæ membrum notabile amputarit, vel, etiam zelo castitatis Originem imitatus seipsum castrauerit, partemque genitalis præciderit, ordinari prohibetur.

VIII.

Epileptici, hoc est, qui laborant morbo comitiali: Arreptij, hoc est, qui in terram à dæmonibus arrepti eliduntur; Lunatici, Energumeni siue dæmoniacy, furiosi, & leprosi ab ordinibus repelluntur.